

ای مردمان بترسید از پروردگار خویش
وحذر کنید از روزی که کفايت نکند هیچ
پدر بجای پسر خویش و نه فرزندی
کفايت کننده باشد بجای پدر خود چیزی
را هر آئينه وعده خدا راست ست پس
فریب ندهد شمارا زندگانی دنیا و فریب
ندهد شمارا در مقدمه خدا شیطان
فریبنده (۳۳).

هر آئينه خدا است که نزد اوست علم
قيامت و فرود ميفرسند باران را و ميداند
آنچه در بچه دانها باشد و نميداند هیچ
شخصی که چه کار خواهد کرد فردا
ونمی داند هیچ شخصی که بکدام زمین
خواهد مُرد هر آئينه خدا دان اخبار دارد.
(۳۴)

**سورة سجدة هکی است و آن سی
آیت و سه رکوع است**

بنام خدای بخشاینده مهربان .
آل (۱).

فرود آوردن کتاب هیچ شبه نیست در آن
از جانب پروردگار عالم است (۲).

آیامی گویند بربافته است آنرا بلکه وی
راست ست آمده از جانب پروردگار تو تا
ترسانی قومی را که نیامده است بایشان
هیچ ترساننده پیش از تو تا بودکه ایشان
راه یابند (۳).

خداآن سست که آفرید آسمان ها و زمین را

يَا يَعُزُّ الَّذِي أَنْقَادَكُمْ وَأَخْشَوْا يَوْمًا لَّا يَبْيَسُ وَالَّذِي
عَنْ وَالْدِيَهُ وَلَا مَوْلَدُهُ هُوَ جَاءَ عَنْ وَالْدِيَهُ شَيْءًا إِنْ وَعَدَ
اللَّهُ حَقًّا فَلَا تَغُرِّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَعِزُّنَّكُمْ
بِاللَّهِ الْعَزُورُ (۷)

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا
فِي الْأَرْضِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّا ذَرَ أَنْتَ سُبْ عَدَادًا وَمَا
تَدْرِي نَفْسٌ بِمَا أَصْنَعَتْ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ جِبِيلٍ ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمَ

تَذَرِّيْلُ الْكِتَابِ لِرَبِّيْبِ فِيهِ مِنْ رَّبِّ الْعَلَيْبِيْنِ ۝

أَمْ يَقُولُونَ أَفَرَلْهُ بِلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ لِتَذَرِّيْلَ قَوْنَاتَ
أَتُمُّمُ مِنْ تَذَرِّيْلِيْمِنْ قَبْلَكَ لَعَاهُمْ يَهْتَذُونَ (۷)

اَللَّهُ اَلَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا يَبْيَسُ فِي سَيَّرَاتِ

وآنچه مابین آنهاست درشش روز بازقرار گرفت برعرش نیست شمارا بجزوی هیچ دوستی وشفاعت کننده آیا پندپذیر نمی شوید (۴).

تدبیر میکند کاررا فرودآورده ازآسمان بسوی زمین بازبala میرود آن کاربسوی خدا درروزیکه هست مقدار آن هزار سال از آن حساب که می شمارید (۵).

این ست صفت داننده نهان و آشکارا غالب مهربان (۶).

آنکه به نیک ترین وجه ساخت هرچیزی را که آفریدش آغاز کرد آفرینش آدمی را از گل (۷).

بازپیداکرد نسل اورا از خلاصه از آب خوار (۸).

بازدرست اندام کردن ودمید در وی روح خود را پیدا کردهای شماگوش وچشم ها و دل ها اندکی شکرمی کنید (۹).

وگفتند چون گم شویم در زمین آیا ما در آفرینش نو خواهیم بود بلکه ایشان به ملاقات پرورد گار خویش کافراند (۱۰).

بگو قبض روح شمامی کند ملک الموت

ثُمَّ أَسْوَى عَلَى الْعَرْشِ مَالَكُمْ مِنْ دُوْنِهِ مِنْ كُلِّ إِلَٰهٍ لَا يَشْعُبُ
أَقْلَاسَتَهُ كُلُّهُونَ ⑥

يُدْبِرُ الْأَمْرُ مِنَ الشَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِنَّ يَوْمَ
كَانَ مِقْدَارُهُ كَفَسَنَةٌ وَمِتَاعُهُونَ ⑦

ذُلِكَ عِلْمٌ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةُ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ⑧

الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ
طِينٍ ⑨

نَمَّمَ جَعَلَ تَكَلَّمَهُ مِنْ سُلْطَانَتِنَّ مَأْمُونِينَ ⑩

ثُمَّ سَوَّلَهُ وَنَفَرَيْنِهِ مِنْ رُوْحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ
وَالْأَفْئَدَةَ قَلِيلًا مَا تَشَكَّرُونَ ⑪

وَقَالُوا مَاهَا أَضْلَلْنَا فِي الْأَرْضِ مَاهَا لَيْفِي خَلْقِ جَهَنَّمِهِ
بَلْ هُنُّ بِلَاقَهُ رَبِّهِمْ كُفَّرُونَ ⑫

فَلَيَوْقَدُ مَلَكُ الْمُوتِ

(۱) یعنی اگر مردمان نزولی تدبیر وعروج اوتصور کنند درکم از هزار سال خیال ننمایند وآن همه پیش خدای تعالی دریک روز تمام می شود غرض آن است که او هام ایشان به قدرت اونمی رسند والله اعلم.

الَّذِي وُكِلَ لِكُمْ تَعْلَمُوا رَبِّكُمْ يُرِجُّهُونَ ^(١)

وَلَوْزَرَى إِذَا الْمُجْرِمُونَ تَأْكِلُوا فَقِيرَمْ عَدْنَرَةِ قِيمْ رَبِّنَا بَصْرَةَ
وَسَعْنَا فَأَنْجَسْنَا نَعْمَلْ صَالِحَاتَنَمْ قَبْرَنَ ^(٢)

که گماشته شده است برشما بازیسوی پروردگار خویش گردانیده شوید (۱۱).

وتعجب کنى اگر در نگرى وقتى که گناهگاران نگونسار کتنده سرخویش باشند نزد پروردگار خویش گویند اى پروردگار ما دیدیم و شنیدیم پس بازگرداں مارا تابکنیم کارشائسته هر آئینه مایقین کتنده ایم (۱۲).

واگر مى خواستیم البته مى دادیم هر شخصى را هدایت او ولیکن ثابت شده است و عده از جانب من که هر آئینه پُرکنم دوزخ را از جنیان و آدمیان همه يك جا (۱۳).

پس بچشید این عذاب بسبب آنکه فراموش کردید ملاقات این روز خودرا هر آئینه مانیز فراموش کردیم شمارا و بچشید عذاب دائم بسبب آنچه مى کردید (۱۴).

جز این نیست که ایمان مى آرند بآیات ما آنانکه چون پند داده مى شوند بآن نگونسار افتند سجده کنان پیاکی یادکنند باستاشیش پروردگار خویش را وایشان تکبر نمی کنند (۱۵).

دور مى ماند پهلوهای ایشان از خواب گاهها می خوانند پروردگار خودرا بترس و امیدواری وازانچه روزی داده ایم ایشان را خرج می کنند (۱۶).

پس نمیداند هیچ نفس چه چیز پنهان داشته شد برای ایشان از خنکی چشم

وَلَوْشَنَّا لَرَبِّنَا لَهُنَّ هُدَّهُمَا وَلَكُنْ حَقَّ الْقَوْلِ مَنْ
لَامَشَنَّ جَهَنَّمَنَّ الْيَتَمَّ وَالثَّالِثَنَ أَجْمَعِينَ ^(٣)

فَذَرْغَوْلَمَا لَيْسَنَّهُ لَقَاءِيْمَوْ مُكْهَدَنَ لَرَبِّنَيْلَكُنَّ وَذَرْغَوْلَا
عَذَابَنَغَلِيْمَا لَهُنَّمَمَلُونَ ^(٤)

إِنَّمَا لَهُنَّ مَنْ يَلَيْتَنَا لَهُنَّ إِذَا كَوَرَنَهَا خَرَوْنَ سَجَدَ أَوْ سَبَّنَا
عَمَدَرَرَيْهَوْهُمْ لَأَيْسَنَلَيْدَرُونَ ^(٥)

تَجَهَّنَّ مُجُوبَهُمْ عَنِ الظَّاضِيَجَيْدَهُنَّ رَبَّهُمْ خُوْفَأَطَهَمَّا
وَمِمَّا رَنَّ قَهَمَمَيْقَفُونَ ^(٦)

فَلَادَعَلَمَنَقْنَ مَا أَخْفَى لَمْ مِنْ قَرَّةَ أَعْيَنَ

پاداش داده شد بآنچه می کردند (۱۷). آیاکسی که مومن باشد مانند کسی هست که فاسق باشد بگویر ابرنمی شوند (۱۸). اما آنانکه ایمان آوردنده و کارهای شائسته کردنده پس ایشان راست بهشت ها جای ماندن بطريق مهمانی بسبب آنچه میکردنند (۱۹).

اما آنانکه فاسق بودند پس جای ایشان دوزخ است هرگاهی که خواهند که بیرون آیند از آنجا بازگردانیده شوند در آن وگفته شود بایشان بچشید عذاب آتشی را که آن را دروغ می پنداشتید (۲۰).

والبته بچشانیم ایشان را عذاب نزدیک (یعنی در دنیا) غیر از عذاب بزرگ بود که ایشان بازگردند (۲۱).

وکیست ستمگارترازکسی که پنداده شده بآیات پرورد گار خویش باز رو بگردانید از آن هر آئینه مازگناه کاران انتقام کشنه ایم (۲۲).

و هر آئینه دادیم موسی را کتاب پس مباش در شببه از ملاقات آن و ساختیم موسی را هدایت برای بنی اسرائیل (۲۳).

و پیدا کردیم از ایشان پیشوایان که راه نمودند به فرمان ما وقتیکه صبر کردند و بآیات ما یقین می آوردنند (۲۴).

هر آئینه پروردگارتوفیصله کند میان ایشان روز قیامت در آنچه اندران اختلاف میکردنند (۲۵).

جَهَنَّمَ كَانُوا يَعْتَلُونَ (۱)

أَفْنَى كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَإِنَّا لَكَ بَيْتُكُنَّ (۲)

أَتَالَّذِينَ أَنْتُوا عَلَى الصِّلَاحِ لَهُمْ جَنَّتُ الْأَوَّلِ

نُرُّ الْأَكْبَارِ كَانُوا يَعْتَلُونَ (۳)

وَأَنَّا الَّذِينَ قَسَوُا فَمَاؤُمُّهُمُ النَّارُ كُلُّمَا أَرَادُوهُ أَنْ يَغْرِبُوا

مِنْهُ أَعْيُدُهُ فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ دُوْلَةُ عَذَابِ النَّارِ الَّذِي

نَكْتُرُهُمْ تَكْتُرُونَ (۴)

وَأَنْدَلَّتْهُمْ بَيْنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَى دُوْلَةُ عَذَابِ

الْأَكْبَارِ لَهُمْ يَرْجِعُونَ (۵)

وَمَنْ أَطْلَمُ مَنْ ذَكَرَ بِالْيَتْرَةِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا

إِنَّا مِنَ الْمُجْهُونِ مُتَنَاهُونَ (۶)

وَلَقَدْ أَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا يَكُنْ بِنِ مَرْيَةٍ

يَنْ لِقَابُهُ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنِي إِسْرَائِيلَ (۷)

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَيْمَانِ الْمَاصِبِ رُوَاشًا

وَكَانُوا يَأْتِنَا بِيُقْنُونَ (۸)

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَعْصِلُ بَيْتَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا

فِيهِ يَعْتَلُونَ (۹)

آیا واضح نه شد ایشان را که چه قدر هلاک کردیم پیش از ایشان از قرنها میروند ایشان درخانه های آن جماعت هر آئینه درین کارنشانه هاست آیانمی شنوند . (۲۶)

آیا نه دیدند که ما روان می کنیم آب را بسوی زمین بی گیاه پس بیرون آریم بسبب آن زراعت را که می خورند از آن زراعت چهار پایان ایشان و خود ایشان نیز آیانمی بینند . (۲۷)

ومیگویند کی خواهد بود این فتح اگر شما راست گوئید . (۲۸)

بگو روز فتح سود ندهد کافران را ایمان آوردن ایشان و نه ایشان مهلت داده شوند . (۲۹)

پس رو بگردان از ایشان و انتظار بکن هر آئینه ایشان نیز منتظرند . (۳۰)

سورة احزاب مدنی است و آن هفتاد و سه آیت و نه رکوع است

بنام خدای بخشائنده مهریان .
ای پیغمبر بترس از خدا و فرمان برداری ممکن کافران را و منافقان را هر آئینه خدا هست دانای با حکمت . (۱)

و بیرونی کن چیزی را که وحی فرستاده می شود بسوی توازن جانب پروردگار تو هر آئینه خدا هست بانچه می کنید خبردار . (۲)

أَوْلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كُمْ أَهْلَكَنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْفُرُونَ يَتَّسِعُونَ
فِي مُسَيْكِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لَأَكْلَمَ يَسْعَوْنَ (۲)

أَوْلَمْ يَرَ إِنَّا نَسُوقُ الْمَأْلَى إِلَى الْأَرْضِ الْجَرْزِ فَمُخْرِجٌ يَهُ
زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَعْمَاهُمْ وَأَقْسَاهُمْ أَكْلَاهُمْ يَصِرُونَ (۳)

وَيَقُولُونَ مَنْهُ هَذَا الْقَطْمَرُ إِنَّمَا صَبِقَيْنَ (۴)

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَرَبِّكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّهُمْ وَلَا هُمْ
يُنْظَرُونَ (۵)

فَأَغْرِضُ عَنْهُمْ وَإِنْظَرْنِاهُمْ مُنْظَرُونَ (۶)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الَّذِي أَنْتَ أَنْتَ اللَّهُ وَلَا تُشْرِكُ بِنَعْمَتِهِ
اللَّهُ كَانَ عَلَيْهَا حَكِيمًا (۱)

وَاتَّقِمَا لِيُوحَنَى إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ
حَمِيرًا (۲)